

Šichtařová potupila Fialu: Má mentalitu oběti. Ustupuje EU a pak hledá obětní beránky, na které svádí své neúspěchy

- CZ24 News | 10. července 2023

ČESKO: Lamentování Petra Fialy, že Polsko a Maďarsko se zablokováním dohody o migraci postavily proti zájmům Česka, sotva padne na úrodnou půdu. „Premiér Fiala by se měl chovat stejně jako Poláci či Maďaři, kterým v této otázce nechybí sebevědomí. Předseda vlády má však mentalitu oběti a namísto toho, aby se tvrdě postavil za české zájmy, ustupuje tlaku EU a hledá obětní beránky v cizích zemích, na které svádí své neúspěchy, to je hrozná mentalita. Mentalita věčně poražených,“ říká pro ParlamentníListy.cz Markéta Šichtařová.

Oproti květnovému schodku se ten červnový, tedy za celé pololetí, snížil o 56 miliard na 215,4 miliardy korun. Dá se z těchto čísel s přihlédnutím k tomu, že v srpnu stát vyinkasuje přibližně 54 miliard z historicky rekordní dividendy ČEZ, usuzovat, že se vládě celoročně podaří hospodařit nejvýše se schodkem 295 miliard, jak si předsevzala?

Mnoho se z toho usuzovat nedá. Jasně, že v hospodaření s rozpočtem jsou určité cykličnosti a sezónní vlivy; některé měsíce přicházejí vyšší platby za zálohy na dani z příjmů, jindy zase rozpočet vyinkasuje víc dotací z EU... Ale o nenadálých událostech to neříká nic. Vzpomeňte na energetickou krizi a na urychlené jednání vlády o stropování energií. Aneb, i v samém závěru roku všechno najednou může být jinak.

Obezřetný hospodář by se měl snažit maximálně během roku šetřit, podhodnocovat příjmy a nadhodnocovat odhad výdajů při plánování rozpočtu, aby na konci bylo spíš pozitivní než negativní překvapení. To se ale neděje.

Český statistický úřad zveřejnil vývoj ekonomického sentimentu v české ekonomice za červen. Čím to, že došlo ke zhoršení nálady jak mezi domácnostmi, tak i mezi podnikateli v průmyslu, obchodě a ve službách? A proč zrovna letošní červnová nálada, když pomineme první polovinu roku 2020 za covidu, je v českém průmyslu nejnižší od listopadu 2009 z doby celosvětové krize?

Protože lidem i firmám už docházejí peníze. Když skončily lockdowny, lidé se vrhli do obchodů chtiví nákupů, ale neuvědomovali si, že jejich domnělé bohatství plynoucí ze sociálních dávek vlastně žádným bohatstvím není, protože ho sežere inflace. A tak se také stalo. Lidé utráceli, inflace konala, a dneska najednou prudce poklesla míra úspor. Firmám klesá zisková úroveň. A trvá to už dlouho. A do toho centrální banka stále tlačí na vysoké úrokové sazby, takže tato restriktivní hospodářská politika bude působit ještě řadu měsíců.

Vsadím se s vámi, že ode dneška za šest nebo osm měsíců budou mít lidé subjektivně pocit chudoby ještě vyšší, protože až za několik měsíců ode dneška bude reálně na ekonomiku působit dnešní utahování šroubů ze strany centrální banky.

Na úhradu nákladů spojených s bydlením přispívá stát 260 tisícům domácnostem v úhrnu více než 1,3 miliardy korun měsíčně. Přitom ještě loni v únoru šlo o 132 tisíc příspěvků na bydlení za 558 milionů korun. „Není normální, aby lidé, kteří mají dost svého

majetku, dostávali vysoké měsíční příspěvky na bydlení,” uvedl nedávno v OVM ministr práce Marian Jurečka s tím, že vedle výše příjmu by se nově zohledňovaly i majetkové poměry žadatelů. Připadá naopak vám normální, že během roku se objem příspěvků na bydlení zdvojnásobí, vychází na 15 miliard ročně a Jurečkův úřad se po takové době probudí a chce tuto praxi změnit až od příštího roku? Proč se mají daňoví poplatníci skládat na bydlení všelijakým vykukům, ale zodpovědnost mající štědrě placení aparátčící nekonají?

Ani mě to nijak nepřekvapuje, se znalostí politického procesu. Státu principiálně věci nemohou docházet stejně rychle a dobře jako soukromému sektoru. Proč by se státní úředník staral o veřejné finance? A pokud by náhodou byl tak uvědomělý, že by o hospodaření státu péči měl, tak by to stejně neuměl. Kdyby se totiž o peníze starat uměl, dělal by to sám pro sebe jako podnikatel a vydělal by si řádově mnohem víc peněz než jako úředník. Úředníka tedy dělá jen někdo, kdo podnikat neumí, tedy asi neumí dbát o peníze stejně dobře jako soukromý sektor.

Za mne by se tahle dávka měla zrušit úplně, protože je možno ji nahradit jiným typem dávek. Sociální systém je příliš roztržštěný. Dávek by mělo být méně a některé třeba i větší, ale špatně je velký počet různých typů nízkých dávek.

Lídři států Evropské unie se ani při svém posledním setkání nedohodli na závěrech k tématu migrace. Rozhořčený premiér Petr Fiala to komentoval, že představitelé Maďarska a Polska, kteří dohodu zablokovali, se tím postavili proti zájmům Česka. Daly by se najít důvody, proč by měli zástupci dvou svrchovaných zemí hledět víc na zájmy Česka než na ty své? Jak si výrok českého předsedy vlády jinak vysvětlit?

Já od svého premiéra požaduji, aby hleděl na mé zájmy. Pokud by můj premiér nehleděl na mé zájmy, ale na zájmy například Poláků, pak by se to dalo za určitých extrémních podmínek klidně hodnotit třeba i jako trestný čin vlastizrady. Takže zrovna tak polská delegace musí hledět na polské zájmy a nesmí – opakuji, NESMÍ – hledět na české zájmy.

Mně spíš připadá, že premiér Fiala nepochopitelně ustupuje tlaku EU – měl by se chovat stejně jako Poláci či Maďaři, kterým v této otázce nechybí sebevědomí. Premiér ale má mentalitu oběti a namísto toho, aby se tvrdě postavil za české zájmy, ustupuje tlaku EU a pak hledá obětní beránky v cizích zemích, na které svádí své neúspěchy, to je hrozná mentalita. Mentalita věčně poražených.

„Těm, kdo současné situace ve Francii zneužívají ke kritice migračního paktu a vykreslují apokalyptické vize konce naší civilizace, chci vzkázat, že přihřívát si politickou polívčičku nad požáry ve francouzských ulicích je zoufale ubohé,” sdělil ministr vnitra Vít Rakušan. Nepomíná bývalý učitel dějepisu a politologie základy logiky a matematiky pro SŠ, kde se probíraly implikace a v tomto případě by se dala naformulovat logická věta: „Jestliže do země pustíme miliony lidí z naprosto odlišného civilizačního okruhu, pak...? Nebo snad migrace s událostmi ve Francii uplynulých dní nesouvisela?”

Ono je to ještě o něco složitější, než popisujete. Jsou v tom dvě ingredience. Tou první ingrediencí je migrace. Tou druhou ingrediencí je pak míra či stupeň socialismu.

Pokud v nějaké zemi necháte příchozí migranty, aby se snadno zapojili do tržního systému a podnikali, pak „kupodivu“ pro všechny antikapitalisty zjistíte, že tito příchozí lidé nedělají v té které zemi tak velký nepořádek – protože když si mají vybrat, jestli dělat neplechu na ulicích, nebo dělat byznys, to druhé jim z toho vždy vyjde lépe. Ale pokud jim nedovolíte dělat byznys a jenom je necháte žít na sociálních dávkách, vyjde z toho pekelný koktejl.

To je přesně ten rozdíl mezi Francií a Německem. Ne že by v Německu byla integrace hladká, ale je

rozhodně o něco hladší než ve Francii. Analogicky si dosazujte různé evropské země a sledujte míru socialismu v té které zemi a míru svinčíku, který dělají migranti – a najdete silnou korelaci.

A pak je tady ještě jeden faktor, ekonomie to označuje jako *push* a *pull* motivy. Push motivy jsou motivy, které vyhánějí lidi z jejich původní země. Pull motivy jsou takové, které táhnou lidi do nové země. Jakmile začnou někde převažovat ony pull faktory, je to proto, že nějaká země je velmi sociální a nabízí příchozím vysoké dávky bez práce – a to je zle. To pak automaticky země nasává lidi s mizernou pracovní morálkou a s mizernou motivací k integraci. A to je právě případ Francie.

Takže když to shrnu: Pustit do země lidi z jiné země ještě nemusí být principiálně špatně. Příchod Jugoslávců do Německa v 70. letech Německo ohromně pozvedl! Ale špatně je pustit do země miliony migrantů a nastolit socialismus a dát jim dávky za nic. Pak budou ulice hořet. To je ekonomický zákon.

Nejvyšší soud USA rozhodl, že univerzity nemohou organizovat přijímací zkoušky způsobem, který by zvýhodňoval studenty určitých etnických menšin. Skončit by tak mělo podporování menšin ve školství, pozitivní diskriminace, která se v USA zrodila už v 60. letech minulého století. A Spojené království se začátkem června stalo první zemí na světě s vládním zmocněncem pro ochranu svobody slova. Berete tyto dvě zprávy z USA a z Británie jako drobný příslib toho, že by Západ nemusel být jen úplně ve vleku nejroztodivnějších aktivistů?

Jsem velmi opatrná a nedůvěřivá. Na papíru to zní hezky. Ale dokud se nepřesvědčím, že je to pravda a že to funguje prakticky, zůstávám zdrženlivá. Ostatně „ochranu slova“ máme oficiálně i dnes, že. A skutek utek'. Nejprve chci vidět, že ta ochrana svobody slova platí nejen pro některé.

[ZDROJ](#)